

- Absence standardů profese učitele. Neexistují standardy profese učitele, které by vytvářely základ pro jeho hodnocení (viz kapitola 4).
2. Mezi jednotlivými úrovněmi rámce hodnocení:
- Vymezení vztahu mezi hodnocením učitele, hodnocením a rozvojem školy. To zahrnuje množství jevů, např. hodnocení učitele na úrovni školy doložené hodnotícími procesy školy, zajištění systematického hodnocení efektivity učitele napříč školami a propojení procesů rozvoje škol s hodnocením výuky. V současnosti jediné propojení mezi externí evaluací školy a hodnocením učitele spočívá v zaměření externího hodnocení na sledování výuky ve škole.
 - Vymezení vztahu mezi hodnocením školy a hodnocením ředitele školy. Hodnocení ředitele není propojeno s hodnocením školy, i když zřizovatelé někdy využívají inspekční zprávu ČŠI při hodnocení práce ředitele školy.
 - Vymezení vztahu mezi hodnocením školy a systému. Hodnocení systému by mohlo lépe využívat informaci shromážděných Českou školní inspekcí (viz kapitola 6).

Tvůrci politiky jsou si vědomi chybějící integrace v rámci hodnocení, existence nedostatečně vyvinutých součástí systému a mnoha chybějících propojení v celém systému. Například klíčový strategický dokument *Národní program rozvoje vzdělávání v České republice*, známý jako Bílá kniha, uvádí, že celkový koncept evaluačních aktivit je nevhodný: evaluace v některých oblastech chybí a neexistuje propojení mezi jednotlivými složkami (MŠMT, 2001). Dokument *Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2007* také poukazuje na absenci zevrubného systému evaluace (MŠMT, 2007).

V systému hodnocení je věnována malá pozornost rovnosti a inkluzi

V rámci hodnocení nepatří rovnost a inkluze k významným faktorům. Vymezení rovnosti v národních cílech vzdělávání je nedostatečné. Školský zákon z roku 2004 stanoví, že rovný přístup ke vzdělávání patří k základním principům vzdělávacího systému, ale samotnou rovnost nebo inkluzi nespecifikuje jako samostatný obecný cíl vzdělávání (viz výše seznam vzdělávacích cílů). Podobně ani žádná ze zásad čtyřletých dlouhodobých záměrů není přímo spojena s rovností a inkluzí jakožto oblastí hodné výraznější politické pozornosti (i když se v rámci každého cíle objeví odkaz na rovnost). Důsledkem je stav, kdy rámec hodnocení neobsahuje jasně vymezené cíle týkající se rovnosti a inkluze, podle kterých lze hodnotit jejich naplňování. Nepřekvapí tedy, že hodnocení klade malý důraz na problematiku rovnosti.

Je také známo jen málo o vzdělávacích znevýhodněních v českém vzdělávacím systému – nejsou prováděny porovnávací analýzy výkonu žáků některých specifických skupin, jako jsou Romové, žáci ze znevýhodněných rodin nebo ti, kteří žijí na odloučených místech. Do vzdělávání nebyla zahrnuta žádná měřítka rovnosti, takže nelze monitorovat pokrok v odstraňování nerovností. Vzhledem k tomu, že neexistují data o výsledcích žáků na úrovni škol, nelze určit, zda jsou některé školy úspěšnější než jiné ve zlepšování výsledků žáků těchto znevýhodněných skupin, ať už patří k těm se socioekonomickým znevýhodněním, nebo k Romům.